

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 261896/18.10.2023г.

гр. София, 18.10.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI—14 с-в, в открито съдебно заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година, в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ ГЕОРГИЕВА

при секретар Капка Лозева, като разгледа т.дело № 943 по описа за 2010 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.692, ал.2 от Търговския закон.

Образувано е по възражение от Националната агенция за приходите с вх. № 264345 от 06.02.2023 г. (с пощенско клеймо от 01.02.2023 г.) против Списъка на неприетите вземания по реда на чл. 688, ал.3 от ТЗ на кредиторите на "НИСИМ"ЕООД, обявен в Търговския регистър РЮЛНЦ на 25.01.2023 г. с рег.№ 20230125142207.

Синдикът изразява становище, че възражението е допустимо, но неоснователно и съдът следва да одобри списъка на неприетите вземания.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства и доводите на страните, прие от фактическа и правна страна следното:

С Решение № 914 от 29.09.2010г. по т.дело № 943/2010 г. по описа на Софийски градски съд „Нисим“ ЕООД е обявено в несъстоятелност и е определена началната дата на неплатежоспособността – 31.12.2009 г. Синдикът В.Стефанова е назначена и встъпила в длъжност като синдик на търговското дружество на 26.01.2015 г.

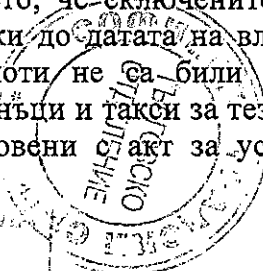
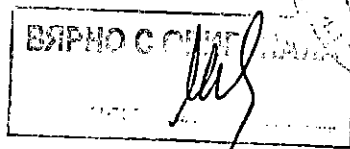
Възражението на кредитора НАП срещу изготвения от синдика списък на неприети вземания е подадено в срока по чл. 690, ал. 1 ТЗ, който в случая тече от 25.01.2023 г. - дата на обявяване на съставения по реда на чл. 688, ал.3 ТЗ списък, като изтича на 01.02.2023 г., от която дата е и пощенското клеймо с което е изпратено. Възражението е подадено от лице, което има право и интерес да направи възражение срещу списъка на неприети вземания на кредиторите, които е предявило в производството по несъстоятелност, поради което е допустимо.

Разгледано по същество подаденото възражение е неоснователно.

Синдикът е съставил списък на неприетите предявени вземания на Национална агенция по приходите по реда на чл.688, ал.3 ТЗ в производството по несъстоятелност на "НИСИМ"ЕООД (н.), в който е включил вземанията предявени с молба №316935 от 29.12.2022 г. в размер на 488 170, 20 лв. главница и 272 607, 08 лв. лихва, съставляващи публични вземания за такси недвижими имоти и такса битови отпадъци по т.1-12 от молбата.

Сочи, че вземанията за данък върху недвижими имоти и такса битови отпадъци са за имоти, които са били предмет на продажба по реда на чл.718 ТЗ и сключени договори за покупко-продажба от 20.12.2013 г. и 21.02.2014 г., сключени с „ИА Мирабиле“ ЕООД, тъй като поради незаконосъобразни действия на синдика те са били извършени не по установения в производство ред. Тъй като с влязло в сила решение на САС било прието, че сключените договори са нищожни, то от датите на разпоредителните сделки до датата на влизане на съдебното решение в сила, съответните недвижими имоти не са били собственост на несъстоятелния длъжник и той не е задължен за данъци и такси за тези имоти.

Спрямо вземанията, установени акт за установяване на задължения по

чл.107, ал.3 от ДОПК изд. от ОП „Витоша-Овча купел“, същите не носели подпис на органа техен издател, няма данни за връчването им и не били индивидуализирани имотите, по отношение на които са начислени съответните данъци и ТБО.

От представените с молбата за предявяването им доказателства и служебна справка се установява, че с решение № 1055 от 15.02.2021 г. по в.т.д.№ 2990/2019 г. по описа на САС, ТО, 13 състав е уважен предявеният иск с правно основание 646, ал.1, т.3 ТЗ и е признато за установено по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „НИСИМ“ ЕООД (н.), че сключените договори за покупко-продажба (от 20.12.2013 г. и 21.02.2014 г.) на въпросните недвижими имоти, обективирани в нот.акт № 49, том II, дело № 223/2013 г. и №11, том I, дело №8/2014 г., а като последица на основание чл.648 ТЗ, вр. с чл.34 ЗЗД е осъден ответника купувач да върне в масата на несъстоятелността недвижимите имоти.

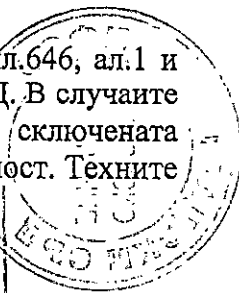
Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ задължени за внасяне на данък върху недвижимите имоти лица са собствениците на съответните подлежащи на данъчно облагане недвижими имоти. Аналогично правило по отношение на таксата за битови отпадъци се съдържа в чл. 64, ал. 1 ЗМДТ, където е предвидено, че задължени за заплащането ѝ са лицата по чл. 11 ЗМДТ, в случая собствениците на съответните недвижими имоти. Дължимостта на местните данъци и такси не е поставена в зависимост от подаването на декларация от страна на задълженото лице и обстоятелствата посочени в нея, а от реалното притежание на правото на собственост. Казано иначе, неподаването на декларация или погрешното деклариране е ирелевантно обстоятелство за дължимостта на данъка или таксата. То е от значение само за ангажиране на административнонаказателна отговорност на лицата, които не подадат декларации по чл. 14 от ЗМДТ, не ги подадат в срок, както и не посочат или невярно посочат данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер - чл. 123 от ЗМДТ.

Ето защо, за да се приеме, че задължен за внасяне на възражените публични вземания за данък недвижим имот и такса битови отпадъци е дружеството – „НИСИМ“ ЕООД (н), то е необходимо да бъде установено, че за периода за който тези вземания се отнасят именно това дружество е имало качеството на собственик на съответните недвижими имоти.

За да се произнесе по основателността на възражението, съдът следва да извърши преценка относно правното действие и последици на съдебното решение, с което е обявена нищожността на сделката на основание чл. 646, ал.1, т.3 от ТЗ и разпростират ли се тези последици по отношение на Общината. С разпоредбите на чл.646-640 от ТЗ се уреждат особени основания за недействителност на действия и сделки в производството по несъстоятелност и правила за предявяване на искове за недействителност, както и на обусловените от тяхното уважаване осъдителни искове. Те са средство за попълване на масата несъстоятелността и имат за цел да обезпечат равенството на кредиторите в производството по несъстоятелност, затова и следва да се тълкуват само с тази им цел. Разпоредбата на чл. 646, ал.1, т.3 от ТЗ прогласява за нищожна по отношение на кредиторите на несъстоятелността извършената от длъжника след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност не по установения ред в производството ред сделка с право или вещ от масата на масата на несъстоятелността.

„Недействителността“ по смисъла на цитираните разпоредби на чл.646, ал.1 и ал.2 от ТЗ отразява различно правно явление от недействителността по ЗЗД. В случаите на недействителност по ТЗ правната нетърпимост на последиците от сключената сделка се намира в пряка връзка с висящото производство по несъстоятелност. Техните

ВЪПРОСНИТЕЛИ
ДЕЛОВЪДИТЕЛ

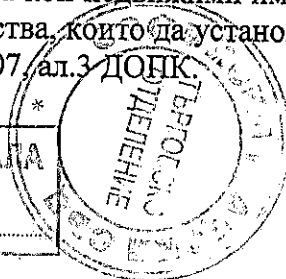
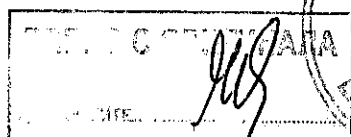
последници се считат ненастъпили или могат да отпаднат с обратно действие само по отношение на кредиторите на несъстоятелността. На атакуване с исковете по чл.645-647 ТЗ подлежат само сделки и действия, които причиняват вреди на кредиторите, защото водят до намаляване на възможностите за тяхното удовлетворяване или ощетяват част от тях за сметка на други кредитори. Тази недействителност е относителна по своя характер. Тя е налице само по отношение на кредиторите на несъстоятелността. По отношение на тях сделката не съществува в правния мир, а даденото по нея се връща в масата на несъстоятелността. В отношенията между страните по сделката обаче, както и по отношение на всички останали трети лица, различни от кредиторите по несъстоятелността, сделката е действителна и поражда целеното с нея правно действие.

Сходството на относителната недействителност по чл. 646 от ТЗ с абсолютната нищожност е дотолкова, доколкото тя ползва всички кредитори на масата на несъстоятелността, макар и те да не са били страни по иска. Това обаче не изключва нейния относителен характер с оглед на ограничения кръг лица по отношение на които тя има действие. Нормата на чл. 646 от ТЗ не следва да се тълкува разширително с оглед на използвания в нея термин "нищожност". ТЗ регламентира, че последниците от уважаване на иск по чл. 646 ТЗ се разпростират само от отношение на кредиторите на несъстоятелността, което ограничение изключва абсолютната нищожност. При положение, че нищожната сделка се счита несъществуваща (нестанала) единствено по отношение на кредиторите на масата на несъстоятелността и само с оглед на това им качество, то неправилно органът по приходите, не са зачели действието на сделката, с която дружеството е продало процесния недвижим имот, приемайки го за данъчно задължено лице за начислените му местни данъци и такси.

В случая с уважаването на иска по чл. 646, ал.1 т.3 от ТЗ е призната нищожността на разпоредителна сделка по отношение на кредиторите на несъстоятелността и субективните и обективните предели на силата на присъдено нещо се разпростират само по отношение на тях и само по отношение на недействителността на сделката на посоченото в решението основание. Решението на съда не обвързва общината, тъй като тя не е била страна по делото. Обстоятелството, че установяването на относителната недействителност има за правна последица връщане на даденото по нищожната сделка в масата на несъстоятелността не променя извода, че сделката е недействителна само в отношенията между длъжника в несъстоятелност и неговите кредитори, а не изобщо. Признатата от закона реституция обслужва специфичните цели на иска по чл. 646 да попълни масата на несъстоятелността и да удовлетвори вземанията на кредиторите в несъстоятелността, но не произвежда ефект в отношенията между несъстоятелния търговец и третите лица, спрямо които сделката е действителна и поражда правна обвързаност между страните.

Затова по отношение на Общината купувачът „ИА Мирабиле“ ЕООД е собственик на процесния имот за периода от сключване на относително недействителните сделки, до влизане в сила на съдебното решение на САС по т. д.№2990/2019 г., с което на осн. чл. 34 от ЗЗД то е осъдено да върне имотите на несъстоятелното дружество, а оттам "ИА Мирабиле" ЕООД е и данъчно задължено лице за дължимите за имота данъци и такси и през този период.

Неоснователно е възражението и в частта, с която в списъка са включени вземания, за които не са установени за кои недвижими имоти са дължими ДНИ и ТБО, тъй като не са представени доказателства, които да установяват вземанията по размер и основание с влязъл в сила акт по чл.107, ал.3 ДОНК

С оглед на всичко изложено, се налага извода, че съставеният от синдика списък на неприетите вземания, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 ТЗ следва да одобрен от съда на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ така, както е съставен.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение подадено от кредитора Националната агенция за приходите с вх. № 264345 от 06.02.2023 г. (с пощенско клеймо от 01.02.2023 г.) против Списъка на неприетите вземания по реда на чл. 688, ал.3 от ТЗ на кредиторите на "НИСИМ" ЕООД, обявен в Търговския регистър РЮЛНЦ на 25.01.2023 г. с рег.№ 20230125142207.

ОДОБРЯВА на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ списъка на неприетите от синдика вземания на кредиторите на „НИСИМ“ ЕООД (н.) с ЕИК 131400634, обявен обявяване в Търговския регистър на 25.01.2023 г.

ДА СЕ ИЗВЪРШИ на основание чл. 692, ал. 5 ТЗ обявяване на настоящото определение в Търговския регистър при Агенцията по вписвания.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

